

HỘI ĐỒNG KHÔNG CÓ TRONG LUẬT PHÁP ĐẠO

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

(Thất thập tứ niên)

TÒA THÁNH TÂY NINH

LỜI TƯỜNG THUẬT

Kính gửi: Phòng Công An Huyện Hòa Thành.

Kính Quý Cấp,

Tôi tên Huỳnh Văn Mấn, sanh năm 1950. hiện ngụ tại ấp Ninh Trung-Xã Ninh Sơn-Huyện Hòa Thành- Tỉnh Tây Ninh.

Đương kiêm Chánh Trị Sự HD. Bình Tây, Phận Nhị Thập. Viết lại câu chuyện tôi có đàm Đạo cùng anh em về việc Đạo sự tại đám giỗ nhà anh Ngô Văn Sủ ngày 27-3-Kỷ Mão (1999) mà ông Nguyễn Mỹ đã thưa tôi lên Ủy Ban Xã và Công An Huyện.

Nên hôm nay tự thuật, viết lại câu chuyện mà tôi đã nói cho Quý vị am tường để khỏi hiểu lầm về tôi. Khi chúng tôi gặp nhau ở bất cứ môi trường nào, là người bạn Đạo chúng tôi thường bàn về việc Đạo sự. Nói về Đạo sự thì bao gồm có : Nhơn, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín, Thánh Ngôn, Thánh Giáo và căn bản là Luật Pháp Chơn Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ,

chúng tôi trao đổi để học hỏi và nhắc nhở cho nhau để ngày kia khỏi phải thất thế. Đó là chuyện bình thường của những Tín đồ, dĩ chí đến bậc Chức sắc Thiên Phong đều có một tâm trạng ý chí như nhau. Vì đó là mô giới của người biết giữ Đạo và tôn trọng lời mình thế.

Vì Tân Luật - Pháp Chánh Truyền của Đạo Cao Đài lưu truyền đến thất ức niên (700.000 năm) không thay đổi, nếu trong Chức Sắc, Chức Việc đến Tín đồ không trọn tuân theo Tân Pháp và lời dạy của Hội Thánh thì cả Nhơn sanh xem phần tử đó là Bần Môn Tả Đạo. Cụ thể như cái tổ chức tên gọi là Hội Đồng Chương Quản thực tại là một tổ chức phi Đạo pháp, đứng ngoài Tân Luật - Pháp Chánh Truyền và Bát Đạo Nghị Định. Thậm chí một tiếng nói của Đức Hộ Pháp lúc còn sanh tiền cũng không khi nào nhắc cái tên Hội Đồng. Đó là dẫn chứng cho ta lên án 52 vị Thành Viên của Hội Đồng Chương Quản đang cố tâm phá vỡ nền Chánh Giáo của **ĐỨC CHÍ TÔN**, sai phạm Luật Đạo, Ngũ Giới Cấm, Tứ Đại Điều Qui, rất trầm trọng. Hội Đồng Chương Quản vì miếng mồi ngon của phàm trần, mà đã đoan tâm đem chơn Đạo của **ĐỨC CHÍ TÔN** ra dục lợi cá nhân để thỏa mãn lòng tà, dục vọng đã xâm nhập vào bản

thể thì Chí Thánh đâu còn nữa. Thậm chí còn đem cả bạn đồng môn ra làm lợi khí để đối lấy. Tấn chức, dâng quan, lấy tiền của.

Của Nhơn sanh ở thập phương cúng Phật đem ra se sua phù phiếm với thế gian, chốn * phần ba không từ, nơi lũ quạ không bỏ, thật là thói đời đen bạc. Vì thế nên cả Hội Đồng Chương Quản không xứng đáng là Chức Sắc của Hội Thánh, đã thế mà còn dám mạo muội nói với Chánh Quyền là Hội Đồng Chương Quản đang cầm quyền Đạo. Chẳng lẽ một Tôn Giáo lớn như Đạo Cao Đài có hàng triệu Nhơn sanh đang tu hiền chân thật, mà lại dưới quyền lãnh Đạo điều hành của một tổ chức tinh ma đen tối như Hội Đồng Chương Quản sao ? Nếu cả Tín đồ Đạo Cao Đài mà chịu nghe theo lời khuyến dạy của Hội Đồng Thơ-Tám hiện tại thì ngày hôm nay nhìn vào nền Đạo chẳng khác nào là trường quỷ khảo. Chỉ có Tám đến chín chục ông Cai Quản đã ký thác trung thành với Hội Đồng mà tính Đạo của họ đã khác, mà huyền diệu có một điều là tiếng nói của những vị đó Nhơn sanh không để vào tai, tôi chưa phân tích được, một là vì trình độ đạo đức của con cái **ĐỨC CHÍ TÔN** cao, họ chán hiểu đó là kẻ thuộc hạ của Hội Đồng, chứ

không phải là Đâu Phận của Hội Thánh nên họ không nghe và làm theo. Hay là vì các Đấng Thiêng Liêng bảo hộ đức tin của họ tuyệt đối nơi Hội Thánh. Đó là Luận Cương mà chúng tôi đã trao đổi trong phạm vi luật Đạo. Người có Đạo mà không giữ được kỷ cương đạo đức thì bị người đời phê phán, và Chính Phủ cho là Chức Sắc không chân chánh, như thế thì mất hết phẩm giá người Tu hành. Uống một kiếp sanh may duyên gặp Đại Đạo Hoằng Khai, mà còn mang tiếng xấu về với Tông Đường.

Đến đây tôi nói về luật Cầu Phong, Cầu Thăng của Chức Sắc Đạo Cao Đài đã có từ trước đến giờ không thay đổi. Kể nào sửa đổi là tội cố ý canh cãi gây rối loạn Luật Pháp Chơn Truyền thì phần tử đó là đối nghịch cùng Đạo, chúng ta không tuân hành và còn qui là tội phản lại Chơn Truyền Luật Pháp, nghịch lại mạng lệnh với Hội Thánh. Cầu Phong theo luật Đạo thì hồ sơ được Bàn Trị Sự và Đâu Tộc chúng gửi về Trung Ương Tòa Thánh trước giờ do Hội Thánh qui định. Sau đó Hội Thánh mở Đại Hội Nhơn Sanh, Đại Hội do Thượng Chánh Phối Sư làm Chủ Tọa và có Pháp Chánh-Chức Sắc Hiệp Thiên Đài giám sát. Đồng thời có Phái Viên, Nghị Viên từ các Châu, Tộc về

tham dự. Phái Viên được chọn trong hàng Chức Việc Nam-Nữ. Nghị Viên thì Đạo hữu, tất cả Phái Viên, Nghị viên điều thông hiểu luật Đạo, hạnh kiểm tốt, chứ không phải như số Đại biểu mà Hội Đồng đã lựa chọn vô Nội Ô Tòa Thánh năm 1996, để dự Hội gọi là Đại Hội Đại biểu được Hội Đồng chọn vô đó là đa số không hiểu biết gì về luật Đạo, chỉ biết đến đó ngồi rồi "đạ" và "giơ tay" chứ không được quyền phản ảnh gì cả, Đại Hội Nhơn Sanh khác với Đại Hội Đại biểu : Khác cũng như chánh với tà, Trời với vực. Qua sự tuyển chọn của Đại Hội người được tên dự vào sổ Cầu phong thì có Pháp Chánh đến tại Địa Phương để minh tra Công nghiệp và hạnh đức nếu được thì ở tại Tòa Thánh đến Hạnh Đường học Đạo.

Khi mãn khóa học một Hạnh Đường rồi, thì tên của những vị Cầu phong được Hội Thánh đem vào Cung Đạo Đền Thánh lập Đàn Cơ cầu Đức Lý Giáo Tông về chấm phong và chọn Phái Thái, Thượng, Ngọc cho từng vị, như thế mới gọi là Chức Sắc Thiên Phong. Nhưng đến khi Đức Lý chấm phong còn kẻ rớt người đậu.

Vì trong Nhơn Sanh phẩm Đạo cũng muốn mà lòng tà vẫn còn cưu mang chỉ có các Đấng Thiêng Liêng mới thấu hiểu được lòng người.

Khi đã chọn xong Chức Sắc ấy mới nên giá trị. Đã thế vậy mà thời gian đã làm cho nhiều vị Chức Sắc cũng bị nhiễm trần, mùi vật chất lôi cuốn làm nhiều điều sai trái phạm luật Đạo, cũng như những vị Chức Sắc hiện giờ là Hội Trưởng, Hội Phó và Thành Viên của Hội Đồng Chưởng Quản cũng được nằm trong sự tuyển chọn mà hôm nay đã biến chất tàn tận lương tâm lấy chơn dối giả, thật đúng là thói đời !!!.

Hôm nay cơ Đạo đang đứng trước khúc quanh lịch sử. Ông Phối Sư THỔ và Giáo Sư TÁM đứng ra tổ chức gọi là Cầu Phong Cầu Thăng không đúng theo luật Đạo đó là tổ chức trá hình đem vào cửa Đạo để những ai háo danh xem thường luật Đạo chen chân vào để lãnh Phẩm Tước thì Phẩm ấy gọi là Phàm Phong Tục Phẩm, thực tế không có tác dụng giá trị gì đến Tín đồ của Đạo Cao Đài. Đó chẳng qua là sự giục loạn của Hội Đồng Chưởng Quản, còn đối với luật pháp của Đạo thì vấn đề xảy ra như tổ chức của Hội Đồng Chưởng Quản đó là chuyện ngẫu nhiên đùa nghịch của hai ông THỔ và TÁM một việc làm hết sức phạm tâm cá tánh, trên mang tội qua mặt Hội Thánh, dưới gạt gẫm Nhơn sanh.

Những Tín đồ nhẹ dạ kính Trời tin phật thì bị Hội Đồng Chưởng Quản lừa gạt một cách tinh ma, miệng luôn gọi là CHÍ TÔN, PHẬT MÃU, lòng dạ thì nham hiểm. Dâng sớ thì cầu xin các Đấng Thiêng Liêng hộ trì cho Đệ Tử giữ gìn Chơn Đạo bảo thủ Chơn Truyền cộng tâm hòa ái, tế độ nhơn sanh. Thật là giả dối, nếu giữ gìn Chánh Đạo thì hôm nay đâu có nạn Cầu phong Cầu Thăng, còn bảo thủ Chơn Truyền thì cái Hiến Chương vô Đạo không dân chủ năm Đinh Sửu năm 1997, đã không ra đời một cách cương bức. Cộng tâm, tại sao Hội Đồng Chưởng Quản không nhìn nhận Chức Sắc Đại Thiên Phong của Hội Thánh, còn nói có thì văn phòng làm việc của Hội Thánh Lương Đài ở đâu ? Tôi nói tiếp hòa ái, hòa ái thì đã không phạm Thượng ra các Đạo Linh, Huấn lệnh lợi dụng uy quyền phạm tục ngưng chức. Thừa Sứ Lê Quang Tấn, Giáo Hữu Ngọc Á Thanh, Hiền Tài Hồ Văn Nhường, Lễ Sanh Thượng Thiện Thanh v.v..... ngưng chức là do ý phạm, còn tuân lệnh hay không điều đó mới là quan trọng. Những vị Chức Sắc đó là do quyền hành của Đức Lý Giáo Tông và Hộ Pháp chấm phong thì không có quyền lực nào ở phạm trần này có quyền.

Bảo thủ Chơn truyền, tại sao Hội Đồng tự giải tán các Bàn Trị Sự. Rồi dựng lên các Tổ Từ Thiện, Tổ Nghi Lễ, một tổ chức và danh từ nặc mùi trần tục. Phẩm Chánh-Phó-Thông sự là do Đức Lý và Hộ Pháp lập thành để thay mặt cho Giáo Tông, Hộ Pháp và Đầu Sư để phổ độ và lo con cái Đức CHÍ TÔN tận cùng chân trời góc bể. Mà hôm nay HĐCQ thay vào đó cái tên vô đạo là Tổ Trưởng, Tổ Phó Tổ Từ Thiện cũng như Hội Trưởng, Hội Phó và Thành viên, đã ngoan cố chiếm trọn quyền Luật lệ và Chánh Trị Đạo trong tay. Làm sao Nhơn sanh khỏi phải trong vòng áp chế bởi bàn tay nanh vuốt của Hội Đồng, đứng về góc độ của một khách quan cũng cho đó là một tổ chức phản lại Chơn Truyền Luật Pháp. Sao gọi là bảo thủ Chơn Truyền. ?

Nếu tụng Luật Đạo, thì ba ông THƠ-TÁM-TẤN, có vâng theo Đạo Nghị Định thứ Năm của Giáo Tông và Hộ Pháp không ? Bấy nhiêu đó cũng minh chứng được HĐCQ mượn Luật Pháp của Đạo Cao Đài để làm lợi khí gặt gẫm Tín đồ nhẹ dạ. !

Tôi nói tiếp công tâm hòa ái: Tại sao 15 vị Chức Sắc Hiệp Thiên Đài đã có công xây dựng bạn đồng môn, thấy HĐCQ phạm luật Đạo quá

trầm trọng, nên 15 vị Chức sắc HTĐ đồng thanh ký tên trong Bản Giác Thư để ngăn chặn sự phạm luật của HĐCQ mỗi ngày thêm nặng nề. Giác Thư là thư gởi cho kẻ sai phạm, khuyên nên giác ngộ, khuyên rằng phải hồi đầu hướng thiện qui tụng Luật pháp; Hoặc là lên án cảnh cáo kẻ sai lầm. HĐCQ vì tánh cương ngạnh, không sửa sai mà còn hội họp lại để bàn tính kế, chước quỷ mưu tà để ngưng chức 15 vị Chức sắc kia, nhưng không được cũng nhờ cuộc họp đó nên trong Nhơn sanh đa số đã biết được trong 52 vị thành viên của HĐCQ, kẻ phạm Thiên Điều, người đắc tội cùng Hội Thánh, vì họ phát biểu nhiều điều quá lỗ lã. Cụ thể như Giáo Sư TẤN đến giờ cũng không hiểu gì về đẳng cấp của Chức sắc HTĐ. Cộng tâm hòa ái của HĐCQ là như thế đó sau. ?

Nếu trong Nhơn sanh, ai đã đụng đầu với HĐCQ thì cũng phải rùng mình khấp sợ vì tính vô nhân Đạo. Tôi nói tiếp đến câu tế độ Nhơn sanh, nếu trong HĐCQ thực hiện đúng theo sự ước nguyện và cầu xin Ông Trên được sự khôn ngoan nhân ái để đem Nhơn sanh về với Đức CHÍ TÔN và PHẬT MẪU thì Hội Đồng đã không đem Nhơn sanh phơi nắng bán đứng

trước hàng rào Đầu Sư Đường ngày 20-21/11/1995, thủ đoạn đó của HĐCQ trong Đạo Cao Đài đến nay vẫn còn dư âm, chắc Quý vị cũng được biết rồi.

Một dư âm mà đã thật sự ghi vào ký ức khó quên, đến khi mãn số của Phối Sư THƠ, Giáo Sư TÁM, chết theo tuổi đời nhưng sự gian ác đó đã in đậm vào ký ức của thế hệ mai sau. Một việc làm mà lịch sử không thể bỏ qua được, đến đây tôi nhắc nguyên văn của Đức Hộ Pháp trong Đại Hội Nhơn Sanh năm Mậu Dần 1938 về Ba Hội Lập Quyền : Thứ nhất là Hội Nhơn Sanh, thứ hai là quyền Hội Thánh, thứ ba là quyền Thượng Hội; Quyền Hội Nhơn sanh tức là quyền bậc Tín đồ tới Lễ Sanh; Thứ hai là quyền Hội Thánh là quyền của Giáo Hữu tới Đầu Sư; Thứ ba là quyền Thượng Hội tức quyền của Giáo Tông và Hộ Pháp, dưới quyền Thượng Hội có Chương Pháp là Tế Tướng. Cả ba quyền hiệp lại là quyền Chí Linh của Đấng CHÍ TÔN. Đối quyền CHÍ TÔN mà nó còn ngang phẩm thì dầu cho các Đấng Thiêng Liêng cũng dưới quyền ấy nữa. Ấy vậy, ngoài quyền CHÍ TÔN thì chẳng ai có quyền phong thưởng Thiên Phong Chức Sắc của Hội Thánh. Duy chỉ có Đức Lý Giáo Tông và Đức Chương Đạo Nguyệt

Tâm Chơn Nhơn là hai Đấng có linh CHÍ TÔN cho được quyền phong thưởng, thì phẩm tước ấy mới nên giá trị. Ngoài hai Đấng ấy ra, dầu cho một vị Đại Giác Kiêm Tiên hay là Cái Thiên Cổ Phật mà không thừa mạng linh CHÍ TÔN và không thừa quyền hành nơi cửa Đạo, nghĩa là không thừa mạng linh trong buổi Tam Kỳ Phổ Độ này thì không đáng quyền phong thưởng cho ai tất cả. Đức Hộ Pháp nói tiếp, ngày nay bọn Tả Đạo Bàn Môn phong thưởng chẳng do Thiên mạng đều là Cơ quan Tà Giáo mà thôi. Sau khi đọc lại lời của Đức Hộ Pháp xong kết luận. Hôm nay HĐCQ là một tổ chức ngoài Tân Luật – Pháp Chánh Truyền đứng về mặt pháp lý của Tôn Giáo thì HĐCQ là một tổ chức vô thừa nhận của Hội Thánh. Đã thế mà còn bày ra tổ chức Cầu phong cho thêm nhục Đạo, vì đó là quỷ kế của kẻ phạm tâm, nếu ai chạy theo cúi đầu cho tổ chức phi Đạo phong phẩm tước, thì phẩm đó gọi là phạm, phải chịu tội phản nghịch Chơn truyền Luật pháp của Đạo, không tòng mạng linh Hội Thánh. Nói chung trong HĐCQ hiện thời không đặt trọn niềm tin nơi Đức CHÍ TÔN-PHẬT MẪU, còn kéo theo biết bao nhiêu các Chơn linh vào ngục Đạo Thất.

Từ đây Hội Đồng dùng quyền phạm tục nằm trong cửa Đạo để phong thưởng cho kẻ tội đồ của Trời Đất. Rồi từ đó trong nền Chánh Giáo phạm nhân xuất hiện ăn nói lăng xăng trà trộn trong Nhơn sanh làm điều vô Đạo trái tai gay mắt. Vì tánh phạm khác hơn Thánh chất. Tôi nói tiếp đến ngày Hội Thánh Lương Đài phục quyền điều hành cơ Đạo, tên HDCQ lủi vào bóng đen quá khứ thì Quý Chức Sắc phạm phong sẽ về đâu? Tòa Tam Giáo hay Hội Công Đồng nào chứa đủ, thật đúng câu Áo mào lơ lửng lơ mắt khỉ và tôi cũng nhắc lại Huấn Lệnh số 638 ngày 4-6-Đinh Hợi (1947) của Đức Hộ Pháp, Ngài nói vì vậy mà Đức CHÍ TÔN phải đem lương sanh ấy vào hàng Thánh Thể vào bậc Thiêng Phong cho đồng thể cùng Chư Thần-Thánh-Tiên-Phật, mới đáng làm hình thể của Người, nếu để phạm phong thì quả nhiên Nhơn loại đã lăng mạ danh thể của Người, ấy là tội Thiên Điều không hề dung thứ và Ngài Bảo Đạo-Quyền Chương Quản HTĐ cũng có Văn thư vào năm 1979, đề cập đến việc Cầu phong-Cầu thăng, để giữ giá trị Thiêng Liêng cao quý, phẩm tước của Chức Sắc và không chịu đặt Tôn Giáo Cao Đài quý trọng do

Thượng Đế lập thành, chịu phẩm tước phạm tục.

Tôi nói tiếp về luật Công cử của Đạo Cao Đài, Đức Hộ Pháp đã dạy : Biết rằng đi vào luật Công cử, nhưng khi cử xong Chức Sắc phải qua quyền của Lý Giáo Tông chấm phong, Thầy mới nhận phong, như thế việc phong thưởng cho Chức Sắc Đạo Cao Đài đều do Cơ bút quyết định mới nên giá trị.

Những luận chứng đó cho ta thấy HDCQ tổ chức Cầu phong-Cầu thăng còn người chạy theo xin Phong và Thăng thì đều là Cơ quan Tà Giáo đội lớp Cao Đài mà thôi. Gần đây, HDCQ đã thông truyền khắp các mọi nơi là hôm nay Đạo Cao Đài tổ chức thi hành đúng theo Luật công cử, đúng theo Tân Luật – Pháp Chánh Truyền, thật là hành động man rợ dã dối, khi nào cần gạt gẫm Nhơn sanh thì lấy Pháp Chánh Truyền ra làm bùa hộ mạng dấn trước mặt Nhơn sanh, qua rồi thì bất chấp Luật pháp, cái gì được thỏa mãn dục vọng vinh thân phì da dù có chết cũng lao vào chứ đừng nói đến Phạm luật, Nhơn sanh nên hiểu đúng Luật Công cử, khi nào có đủ Chức Sắc là Nhứt Phật, Tam Tiên, Tam Thập Lục Thánh, Thất Thập Nhị Hiền, Tam Thiên Đồ đệ, tức là từ

Đức Giáo Tông đổ xuống ba ngàn Giáo Hữu đều có đủ mặt tại Tòa Thánh mới áp dụng quyền dân chủ để công cử. Nhưng khi cử xong cũng phải qua quyền Thiêng Liêng quyết định, luật Đạo, Đức CHÍ TÔN cấm Phàm phong là để ngăn chặn tà quyền xâm nhập vào cửa Đạo. Vậy nếu kẻ nào phản bội lại lời Minh Thệ để cầu danh, cúi đầu chấp nhận Phàm phong thì kẻ đó là tội danh của thời kỳ Đạo nan.

Tôi nói tiếp theo Đạo Nghị Định thứ Tám - Điều Thứ Nhất, có ghi rõ những Chi phái nào do bởi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ làm gốc lập thành mà không do mạng lệnh Hội Thánh thì cả Nhơn sanh không đăng nhin nhận là của CHÍ TÔN và phải định quyết là Bàn Môn Tả Đạo. Như vậy HĐCQ là tên đặt của Thời Đại mà hiện giờ đang nằm và lợi dụng gốc Đạo của Cao Đài Tây Ninh làm nhiều điều sai phạm của kẻ tu hành, không tuân quyền của Hội Thánh, thì danh xưng đó không phải là của Đạo Cao Đài; Nhơn sanh nên hiểu biết để cảnh giác Phàm phong sắp xuất hiện trong cửa Tam Kỳ Phổ Độ. Đức Hộ Pháp đã Tiên Tri trước, nên Ngài dặn Nhơn sanh, nếu ai không biết đường đi thì ngồi tại ngã ba đường chờ Bần Đạo. Nếu lạc đường thì bị Ma dẫn lối Quỷ đưa đường, thì

chúng ta phải chịu quả kiếp. Tôi nói đến đây thì ông Nguyễn Mỹ nổi nóng vỗ ngực xưng tên, tôi cũng Cầu phong đây, ai làm gì tôi. Tôi có hỏi lại Ông, Công nghiệp và hạnh đức của Đạo đâu mà Ông Cầu phong, thì ông Mỹ trả lời: Tôi Cầu phong bằng Huân Chương Kháng Chiến, thì cả bàn đang ngồi mọi người ngạc nhiên, vì trong cửa Đạo từ trước tới giờ chưa ai lấy Công nghiệp ngoài Đời đem kể công nơi cửa Đạo, cũng như người có công với Đạo cũng không khai với Chánh quyền để xin chức vụ được, đó là Tuân Hườn sắp đặt của thế nhân. Điều tối quan trọng của người là Đạo đức, Đạo đức phải gắn liền với sở hành dù người Lương, hay có Đạo Giáo đều phải có Đạo đức và trung thành, làm người phải biết tôn thờ cái chân lý chính mình đã-tự chọn, đừng học thói nay ở tổ chức này mai qua đoàn thể nọ là chuyện quá tầm thường, người đời thường gọi là hạng người bất trung.

Đến đây tôi nói với ông Nguyễn Mỹ là Huân Chương Kháng Chiến của Ông tôi không dám đề cập đến, vì đó là đặc ân của Nhà nước ban cho Ông là người có công với Cách mạng, còn hiện nay Ông nói Ông là người Đạo Cao Đài, thì Ông phải có Công nghiệp của Đạo và

hạnh kiểm tốt mới được Cầu phong, nhưng phải chịu dưới sự tuyển chọn của Hội Thánh Lương Đài mới đúng luật Cầu phong của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, nếu Ông chấp nhận cúi đầu thọ phẩm do tay phạm HDCQ phong thì ngoài Luật của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ thì tôi xem đó là chuyện ngẫu hứng của Ông nhận lấy Phạm phẩm chứ không có tác dụng gì đến với Đạo Cao Đài cả.

Chúng tôi là Chức việc Bàn Trị Sự, quyền của Chánh, Phó, Thông sự hiệp lại gọi là Hội Thánh em, được kê cận lo cho Nhơn sanh trên đường Đạo và đường Đời, Pháp Chánh Truyền đã phân quyền hành cho Hội Thánh em hành Đạo ở Địa phương được đồng quyền đồng thể như Hội Thánh ở Trung Ương, cầm quyền Đạo khắp Thế giới. Hội Thánh em có bốn phận và trách nhiệm phải bảo vệ Luật pháp và danh dự của Đạo ở Địa phương. Như thế nếu Ông chấp nhận Phạm phong không tin tưởng quyền năng của Đức CHÍ TÔN, thì ông Mỹ đã đi ngoài luật pháp của Đạo Cao Đài, không xứng đáng là Môn đệ của Đức CHÍ TÔN, nên khi Ông chết chúng tôi vì danh dự Hội Thánh em không hành đám cho Chức sắc của Phạm theo Thiên Đạo được. Trên thực tế Ông đã không từng

đúng theo Luật Đạo thì coi như tự ý qui phạm. Nếu gia đình có yêu cầu chịu lột áo mão Phạm phong gói cất thì chúng tôi thì hành đám theo nghi Thế Đạo, về Thiêng Liêng định phận công thưởng tội trừng. Còn nơi mặt thế này chúng tôi chỉ biết thi hành đúng theo Luật Đạo để áp dụng kẻ bất trung cùng Đạo. Đến đây ông Nguyễn Mỹ nói năng lung tung nhiều điều lố lăng sai phạm, nhưng với cương vị của tôi là Chánh Trị Sự phải biết giữ mình trước quan khách và Nhơn sanh, nên tôi rất bình tĩnh, chỉ đem Luật Đạo ra áp dụng cho kẻ sai phạm vô lễ. Trường hợp như ông Nguyễn Mỹ thì giáo đa thành oán, và bề trên cũng không trách là tội ư qui Huynh Trưởng được là vì người Đạo hữu bất tuân Pháp Chánh Truyền dạy: Chánh Trị Sự là Anh cả của Nhơn sanh trong một Hương Đạo, với trọng trách đó tôi đã khuyên rồi mà không chịu nghe thì phải bị quả kiếp theo Đạo Luật năm Mậu Dần, Điều thứ Nhứt về Luật Cầu phong thì ông Mỹ đã sai phạm rồi, Đạo hữu mà bất tuân Luật Đạo thì qui vào hàng sa ngã; Sa ngã là không giữ được Đạo để tu hành, mà đi nghe lời huỷ hoại nhẹ dạ bội phản lại Chơn Truyền của Đạo thì gọi là sa ngã Đạo. Ngày 18-8-Bính Tý (1949), Đức Hộ Pháp có ra

Châu Tri số 03 là người sa ngã bỏ Đạo ở trong Châu Thành Thánh Địa không cho "tái thế" lại, đó là sự trừng phạt của kẻ lòng một dạ hai, đến đây ông Mỹ nổi nóng la lên nói tôi sẽ thưa Ông lên Công An Huyện.

Tại sao nói Chức sắc Phàm phong, tôi chợt nhớ lời Thánh Giáo của Đức CHỈ TÔN dạy, gần người Chánh lãnh kẻ Tà, vì lúc đó tôi nhận thấy tà tâm đã nổi dậy trong lòng ông Mỹ, nên tôi bỏ qua bàn khác ngồi cho yên chuyện. Khi nói chuyện, chúng tôi thường trao đổi với nhau về Luật Đạo, vì cuộc diện ngày hôm nay nó vẫn tiếp diễn xảy ra hàng ngày trong cửa Đạo ngày thêm trầm trọng giữa Hội Thánh và HĐCQ Chánh-Tà, trắng-đen lẫn lộn, Hội Đồng thì mỗi ngày đi sâu vào lợi lỗi, mắc tội canh cãi Chơn truyền, Hội viên thì phạm Luật Đạo, trong Nhơn sanh ít người biết được sự lừa gạt rất tinh ma của HĐCQ, Nhơn sanh lòng cứ kính Trời tin Phật, thấy ai mặc áo Đạo là tin, chứ họ đâu có thấu hiểu đó là lớp giả tạo bên ngoài của Hội Đồng, chứ thực tế HĐCQ là cái xác không hồn là Quái thai của Đạo, thế mà trong Nhơn sanh còn có người nhầm lẫn nói Hội Đồng là Hội Thánh, đến khi hiểu ra sự thật thì đã muộn, Linh hồn bị dẫn sâu vào tội

lỗi, nên chúng tôi là Chức việc phải có bốn phận đều dất nói cho Nhơn sanh biết đâu là đúng đâu là sai, HĐCQ tên gọi là một tổ chức phi Đạo Pháp. Một danh từ và việc làm không đúng với chân lý Đạo Giáo, làm hoen ố nền Chánh Giáo mà cả Nhơn sanh đang ngưỡng mộ tôn thờ, đó là tội nhân của lịch sử Đạo.

Tôi nói tiếp, cả HĐCQ rất mơ màng, không tin tưởng ở Đạo Cao Đài qua sự mẫu nhiệm như thế nào, sự tu hành không chơn thật, họ thích se sua nghinh cái giả, tiền chơn đó là bản chất của kẻ tu hành theo thời đại họ đã nằm ngoài quỹ đạo của Cao Đài Đại Đạo. Vì thế nên khi gặp nhau, chúng tôi thường nhắc nhở lẫn nhau là người tu hành phải luôn giữ đúng Giới Luật và Đạo Luật cũng như người dân phải luôn tuân thủ đúng theo Quốc Luật. Khi tôi nói về Luật Đạo thì đụng đến sĩ diện người phạm Luật, từ chỗ cá nhân họ thưa tôi lên Ủy Ban Xã đến Công An Huyện, đó là thủ đoạn xấu xa của kẻ thường tình, họ làm theo dục vọng của tà tâm chứ không hiểu được việc làm đúng hay sai, cũng như Ông đang muốn chức bất luận phạm hay tặc miễn có đeo là được, nói chung vì hạng người đó ít đọc Thánh Ngôn, cũng như Kinh sách Thánh Hiền, mà

hằng ngày chỉ nghe những lời huyền hoặc thì Ông đâu có biết được sự linh diệu khi quì trước Thiên Bàn mà thề cùng Đức ĐẠI TỬ PHỤ và Các Đấng Thiêng Liêng là như sau : Tôi có lòng một dạ hai thì Thiên Tru Địa Lục, Ông không lý giải được những chữ trong lời Minh Thệ mà không chịu học hỏi, đó là tánh tự cao, cương ngạnh để rồi phải chịu thất thệ. Vì nọc độc Phàm phong nó đã thấm sâu vào tim óc Ông, nên ai có khuyên giải hay chẳng châm biếm gì nó cũng trở thành vô ích. Vì tánh bông bột của Ông Mỹ nên tôi xem chuyện thừa kiện của Ông đối với tôi là chuyện bình thường. Tôi chỉ có hy vọng ở Quý vị là vì công lý và vô tư xét nét một sự kiện mà Quý vị muốn làm, đến đây xin phép Quý vị cho tôi có hai câu hỏi để hiểu thêm về Pháp luật.

1./ Ở cùng xóm có hai ông thương gia, tôi đang phục vụ cho ông A, tới tháng tôi qua ông B để xin lãnh lương được không ?

2./ Khi tôi qua ông B xin lãnh lương thì ông B có sẵn sàng trả lương cho tôi không ? Nếu không mà ông B có mắng tôi là người mất trí không. Ngược lại bên ông A có cho tôi là người phản chủ không ?

Kính thưa Quý vị, giờ tôi là người dân của một nước độc lập dưới sự quản lý của Nhà nước thì tôi phải tuân thủ đúng theo Luật pháp Nhà nước đó là quyền lợi và lẽ sống của tôi. Cũng như tôi đang thi hành và bảo thủ chơn truyền Luật Pháp của Đạo mà tôi tôn thờ, tôi không thể làm con thiêu thân hay đụng đầu vào xe lửa mà người đời phải tránh sợ. Tương lai và sự sống của tôi có hai lẽ, một nếu tôi vi phạm Luật pháp Nhà nước thì bản thân của tôi bị quản lý, hai là tôi phạm luật Đạo thì bị Hội Thánh sa thải và linh hồn bị tiêu diệt vì tôi đã có lời Minh thệ khi mới nhập môn vào Đạo. Vì lời Minh thệ đó nó đã ăn sâu vào tim óc của tôi không thể chối từ được. Rất mong Quý vị hiểu cho tôi cùng một lúc phải đi song song trên hai con đường đương nhiên tôi phải giữ thẳng bằng, nếu để trật chân đường đời thì phải bị tù tội, sa chân đường Đạo thì phải xuống Phong Đô, đó là lẽ tự nhiên của người hằng sống nơi thế gian này.

Cuối cùng tôi vẫn tâm nguyện là lập trường giữ đúng Chơn Pháp của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, không chấp nhận Chức sắc Phàm phong là của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, nếu người Đạo Cao Đài mà chịu thọ

phẩm của tay phạm do Hội Đồng phong thì đã chấp nhận Bàn Môn Tả Đạo, chỉ có Hội Thánh Lương Đài mới đủ quyền lực trục xuất những phần tử tả Đạo ra khỏi Nội Ô Tòa Thánh Tây Ninh với cương vị của Chức việc Bàn Trị Sự chỉ biết cúi đầu phục linh của Hội Thánh mà thôi. Còn HDCQ cũng như đứa con hoang của Đạo bị Hội Thánh từ bỏ thì Nhơn sanh phải xa lánh. Tôi tuân hành theo lời dạy của Hội Thánh về mặt Đạo, cũng như tôi đang tôn kính và thi hành đúng theo Luật pháp Nhà nước vậy.

Những người canh cải Chơn truyền không từng theo Luật Đạo dù Chức Sắc, Chức Việc hay Tín đồ cũng có thể ghép vào tội bất trung tu theo thời đại chứ không phải tu chân chính để giải thoát Linh hồn và phổ độ chúng sanh, người tu hành mà nghe đến quyền lợi và phẩm tước thì tìm đến thọ lãnh không phân biệt đúng sai hay phạm tục. Vì Đạo Cao Đài do Đấng CHA TRỜI đứng ra khai mở thì không đặt dưới quyền phạm trị và phong thưởng, Đức CHỈ TÔN khai mở Đạo Cao Đài từ năm Bính Dần (1926) đến nay được phát triển và tồn tại cũng nhờ Cơ Bút, các Đấng Thiêng Liên mượn Cơ Bút để dạy Đạo cũng như phong thưởng Chức Sắc và chỉnh đốn nền Đạo cho ra lễ nghi

và đẳng cấp, tất cả đều do Cơ Bút. Luận chứng cho thấy từ ngày ngưng Cơ Bút đến nay Cơ Đạo bị loạn lạc, Chức sắc thì loạn hàng thất thứ, vì thế Cơ Bút là sự mâu nhiệm huyền diệu để Nhơn sanh tuyệt đối tin tưởng vào đó mà tu học. Luật Pháp của Đạo Cao Đài là vô tư, lấy quyền Vạn Linh hiệp cùng Chí Linh để làm nền tảng vững chắc công bằng cho Tín đồ đủ đức tin vào Đạo và Hội Thánh, những bằng chứng đó tôi khẳng định sự cao siêu mâu nhiệm của một Tôn Giáo như Cao Đài Đại Đạo, nên tôi xem Hội Đồng Chứng Quản là một việc khách quan, một tổ chức vô thừa nhận của Nhơn sanh và Hội Thánh. Như thế là phạm tục dựa vào thế lực để áp đảo Nhơn sanh chứ không có quyền lực gì đối với Đạo Cao Đài cả.

Tôi chỉ trọn tin tưởng ở quyền năng Thiêng Liêng và Hội Thánh ngoài ra tôi không tôn trọng với bất cứ tổ chức nào nằm trong lòng của Đạo Cao Đài mà không có trong Tân Luật-Pháp Chánh Truyền. Danh xưng HDCQ là nhứt thời chi dụng, là tiếng gọi của thời đại để áp dụng cho kẻ phạm tâm. Phạm tâm là tư tưởng của những người đã đi tu mà không hướng về Chánh Giáo, không tin tưởng sự luận hồi vay trả ở thế gian mà cứ hướng đến danh

lợi, đó là hạng Tín đồ còn Chúc sắc thì gọi là qui phạm.

Một Tôn Giáo như Đạo Cao Đài đã trưởng thành qua bao nhiêu thời kỳ và thế hệ tồn tại đến ngày hôm nay, không thể buộc Chúc sắc chân chính và cả Tín đồ phải chấp nhận HĐCQ phạm Luật Đạo đứng ra lèo lái thuyền Đạo hay sao, một sự kiện không thể chấp nhận được. Như thế tâm tư nguyện vọng và lời tự thuật của tôi đã gắn liền với sở hành rất rõ ràng, không sai phạm gì đến Luật pháp Nhà nước cả. Còn việc bảo thủ Chơn truyền Luật Pháp Đạo là trách nhiệm của mỗi Tín đồ của Đạo Cao Đài, chỉ có kẻ phạm tâm xu thời nịnh thế, mạnh tìm đến, yếu bỏ đi linh đình như bọt nước giữa dòng... tiểu nhơn, nghinh giả là kẻ thường tình. Còn với tôi thì không, thà chịu sống cảnh hẩm hiu khổ cực để trung thành với Đạo và Hội Thánh mà người đời khỏi phê phán, vì một kiếp sanh nơi trần thế chẳng là bao, sống chết như đóa hoa Phù Dung, không hưởng được ánh bình minh, nhưng vẫn giữ được thanh bạch và khí tiết của một kiếp hoa theo định luật của Tạo Hóa.

Kính mong Quý vị nghiên cứu một sự phản ảnh vô cố của kẻ tiểu nhơn để người trung khỏi

mắc nạn, kẻ muốn lập công nhưng không đúng việc, thật tội nghiệp đã hoài công mà còn tồn đức.

Xin chân thành kính chào Quý vị./.

Ninh Sơn, ngày 16-06-1999

(Âl: 03-5-Kỷ Mão)

Chúc Việc Hương Đạo Bình Tây

CTS. HUỲNH VĂN MẮN

(ký tên)
